

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.6.2011
KOM(2011) 398 wersja ostateczna
2011/0177 (APP)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa traktatowa

Art. 312 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) stanowi, że Rada określa wieloletnie ramy finansowe w przyjętym jednomyślnie rozporządzeniu. Ramy finansowe „określają kwoty rocznych pułapów środków na zobowiązania z podziałem na kategorie wydatków oraz rocznego pułapu środków na płatności” i „zawierają wszelkie inne postanowienia wymagane dla prawidłowego prowadzenia rocznej procedury budżetowej”.

Pierwsze wieloletnie ramy finansowe wraz z przepisami dotyczącymi współpracy międzyinstytucjonalnej i dyscypliny budżetowej przyjęto ponad dwadzieścia lat temu, kiedy w porozumieniu międzyinstytucjonalnym¹ określono pierwsze ramy finansowe. Praktyka ta oraz kolejne ramy finansowe umożliwiły znaczną poprawę i uproszczenie corocznej procedury budżetowej oraz współpracy między instytucjami przy jednoczesnym zwiększeniu dyscypliny budżetowej.

Wprowadzając wieloletnie ramy finansowe do prawa pierwotnego Unii, w Traktacie uznano ich znaczenie jako zasadniczego elementu struktury przepisów dotyczących budżetu Unii Europejskiej.

Obecne wieloletnie ramy finansowe na lata 2007–2013 zostały uzgodnione przez instytucje w maju 2006 r. i określone w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami² (dalej zwanym „obecnym porozumieniem międzyinstytucjonalnym”).

W celu wdrożenia nowych postanowień Traktatu w dniu 3 marca 2010 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2007-2013 oraz wniosek dotyczący nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego o współpracy w sprawach budżetowych³ (zwane dalej „wnioskami z marca 2010 r.”). Te dwa wnioski, po ich przyjęciu, zastąpią obecne porozumienie międzyinstytucjonalne i doprowadzą do dostosowania przepisów dotyczących ram finansowych na lata 2007–2013 i współpracy instytucji w procedurze budżetowej do postanowień Traktatu. Do tego czasu pozostają w mocy przepisy obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego, które nie stały się nieaktualne w związku z wejściem w życie Traktatu.

Niniejsze uzasadnienie dotyczy nowych elementów w porównaniu z wnioskami z marca 2010 r. w odniesieniu zarówno do wniosku w sprawie rozporządzenia określającego wieloletnie

¹ Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej podpisane przez Parlament, Radę oraz Komisję w dniu 29 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 185 z 15.7.1988, s. 33).

² Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1).

³ COM(2010) 72 i COM(2010) 73.

ramy finansowe na lata 2014–2020 (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie WRF”), jak i projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego o współpracy w sprawach budżetowych i należytych zarządzaniu finansami (zwanego dalej „projektem porozumienia międzyinstytucjonalnego”). Powody zmian wynikających z wejścia w życie Traktatu przedstawiono w uzasadnieniu wniosku w sprawie rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2007–2013 z dnia 3 marca 2010 r. i w związku z tym nie ma konieczności powtarzania ich w niniejszym uzasadnieniu.

1.2. Zawarte we wniosku nowe przepisy dotyczące ram finansowych na lata 2014–2020

1.2.1. Główne wytyczne polityczne

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie WRF, któremu towarzyszy projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego, stanowi prawną transpozycję komunikatu Komisji w sprawie budżetu z perspektywy „Europy 2020” przyjętego w dniu [29] czerwca 2011 r.⁴. Będzie on uzupełniony wnioskiem zmieniającym wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie przepisów finansowych mających zastosowanie do rocznego budżetu Unii w celu wprowadzenia kilku nowych przepisów stanowiących część pakietu wniosków dotyczących ram finansowych na lata 2014–2020.

W komunikacie przedstawia się ogólną strukturę i elementy składowe obecnych wniosków, np. okres obowiązywania, strukturę odzwierciedlającą założenia strategii „Europa 2020”, konieczność zwiększenia elastyczności oraz kwoty przewidziane w odniesieniu do samych ram finansowych.

1.2.2. Elastyczność

Chociaż celem ram finansowych jest zapewnienie dyscypliny budżetowej, to jednak należy w nich jednocześnie zapewnić odpowiedni poziom elastyczności, aby umożliwić efektywną alokację zasobów i szybką reakcję Unii w nieprzewidzianych okolicznościach.

Na stopień elastyczności lub sztywności ram finansowych wpływa szereg parametrów, takich jak długość okresu objętego ramami finansowymi, liczba i struktura pozycji wydatków, udział wydatków UE wstępnie przydzielony państwom członkowskim i regionom lub wstępnie określony w „kwotach odniesienia” w prawodawstwie podlegającym procedurze współdecyzji, marginesy dostępne w ramach każdego pułapu wydatków oraz marginesy pozostawione między pułapami ram finansowych a pułapem zasobów własnych. Komisja uwzględniła te czynniki przy opracowywaniu swoich wniosków dotyczących następnych ram finansowych.

Ostatnio zdobyte doświadczenie wykazuje jednak, że nowego znaczenia nabrały zmiany wynikające z wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń o skutkach ogólnosięwiatowych. Od samego początku obowiązywania obecnych ram finansowych konieczne było uruchomienie wszystkich dostępnych przepisów dotyczących elastyczności, w tym także dokonanie szeregu zmian samych ram. Unia będzie w coraz większym stopniu narażona na skutki globalizacji gospodarczej i społecznej, zmianę klimatu, zależność energetyczną, presję migracyjną i inne globalne wyzwania w większości dotyczące obszarów, w których odpowiedzialność i rola Unii zwiększyły się w wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego.

⁴ COM(2011) 500 z 29.6.2011.

Znalezienie właściwej równowagi między ścisłą dyscypliną budżetową i przewidywalnością wydatków z jednej strony a elastycznością niezbędną do umożliwienia Unii reakcji na nieprzewidziane okoliczności z drugiej strony zawsze będzie stanowić trudne zadanie polityczne. Na podstawie oceny funkcjonowania obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego⁵ i dalszych refleksji podjętych w kontekście przeglądu budżetu⁶ Komisja uwzględni we wniosku ograniczone, ale ukierunkowane, ulepszenia istniejących przepisów dotyczących elastyczności:

1. Po pierwsze, powszechne i regularne stosowanie instrumentu elastyczności i rezerwy na pomoc nadzwyczajną w trakcie obowiązywania obecnych ram finansowych dowodzi, że są one niezbędne. Jednocześnie doświadczenie w zakresie zarządzania w szczególności działaniami zewnętrznymi na przestrzeni ostatnich kilku lat wskazuje, że UE była zmuszona do uciążliwego stosowania różnych instrumentów (takich jak rezerwa na pomoc nadzwyczajną, Instrument na rzecz Stabilności, nieprzydzielone marginesy oraz instrument elastyczności) w celu podejmowania działań związanych ze zmianami sytuacji międzynarodowej i z nowymi wyzwaniami.

W związku z tym we wniosku przewiduje się zwiększenie maksymalnych kwot dostępnych każdego roku w ramach zarówno instrumentu elastyczności, jak i rezerwy na pomoc nadzwyczajną. Ponadto rozszerza się możliwość wykorzystania niewykorzystanych części maksymalnych rocznych kwot w kolejnych latach budżetowych do roku $n + 3$ w przypadku instrumentu elastyczności, a także wprowadza się taką możliwość, do roku $n + 1$, w przypadku rezerwy na pomoc nadzwyczajną (w tym ostatnim przypadku możliwość tę reguluje przepis, który ma być zawarty w rozporządzeniu finansowym). Zakres rezerwy na pomoc nadzwyczajną rozszerzono tak, aby uwzględnić szczególnie napięte sytuacje związane z przepływami migracyjnymi na zewnętrznych granicach Unii.

Dzięki temu te dwa instrumenty przyczynią się w większym stopniu do sprawnej reakcji Unii w nieprzewidzianych sytuacjach o ograniczonym zakresie.

2. Po drugie, chociaż Fundusz Solidarności Unii Europejskiej i Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) okazały się przydatne, to jednak nigdy nie wykorzystano maksymalnej rocznej kwoty przewidzianej w ramach EFG w obecnych ramach finansowych (500 mln EUR). We wniosku przewiduje się niewielkie zmniejszenie dostępnej kwoty do 429 mln EUR wraz z uproszczeniem procedur w zakresie finansowania i udzielania pomocy oraz rozszerzeniem zakresu funduszu w celu złagodzenia skutków globalizacji dla rolników.
3. Po trzecie, we wniosku przewiduje się zwiększenie możliwości odchodzenia od kwot orientacyjnych w programach w ramach procedury współdecyzji z 5 % na 10 % w celu zwiększenia elastyczności w obrębie działów.
4. Po czwarte, Komisja przedstawi wniosek w sprawie wprowadzenia nowego przepisu do rozporządzenia finansowego w celu zwiększenia elastyczności w odniesieniu do projektów finansowanych ze środków nowo powstałego instrumentu wsparcia infrastruktury.

⁵ COM(2010) 185 wersja ostateczna z 27.4.2010 r., rozdział 2 (s. 4–13).

⁶ COM(2010) 700 wersja ostateczna z 19.10.2010 r., w szczególności sekcje 4.5–4.7 (s. 23–25).

Projekty infrastrukturalne ze względu na swój charakter w wielu przypadkach wymagają przeprowadzenia złożonych postępowań o udzielenie zamówienia. W takich sytuacjach nawet niewielkie opóźnienia mogą spowodować utratę rocznych środków na zobowiązania i podważyć wykonalność tych projektów, a tym samym polityczną determinację Unii w dążeniu do modernizacji jej sieci i infrastruktur transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych. Aby zapobiec takiej sytuacji, w rozporządzeniu finansowym należy umożliwić automatyczne przenoszenie na kolejny rok budżetowy środków na zobowiązania, których nie wykorzystano do końca danego roku budżetowego na projekty finansowane w ramach instrumentu wsparcia infrastruktury.

5. Po piąte, uwzględniając wrażliwość sektora rolniczego na poważne kryzysy, we wniosku proponuje się uruchomienie nowej specjalnej rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym w rocznej wysokości 500 mln EUR poza i ponad pułapami ram finansowych. Procedura uruchomienia tej rezerwy odpowiada procedurze dotyczącej rezerwy na pomoc nadzwyczajną. Szczegółowe przepisy dotyczące kwalifikowalności do otrzymania środków z tej rezerwy zostaną określone w szczególnym akcie prawnym.
6. Ponadto w dalszym ciągu konieczna będzie zmiana ram finansowych, aby uwzględnić nieprzewidziane okoliczności mające znaczące skutki finansowe. Aby umożliwić poziom elastyczności porównywalny z poziomem przewidzianym w obecnym porozumieniu międzyinstytucjonalnym, we wniosku przewiduje się wprowadzenie „marginesu na nieprzewidziane wydatki”, który można uruchomić poza i ponad pułapami ram finansowych w granicach 0,03 % DNB UE w drodze tej samej procedury, jaka ustanowiona jest w pkt 22 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Przepisy dotyczące elastyczności zaproponowane w rozporządzeniu w sprawie WRF i w projekcie porozumienia międzyinstytucjonalnego są zgodne z podejściem przedstawionym we wnioskach z marca 2010 r.: w art. 2 rozporządzenia przewidziano możliwość uruchomienia kwot w ramach instrumentów szczególnych nieujętych w ramach finansowych poza i ponad pułapami określonymi w ramach finansowych. Przepisy dotyczące samych instrumentów, ich kwot i procedur ich uruchamiania są włączone do porozumienia międzyinstytucjonalnego. W ten sposób zapewnia się spójność procedur i ról dwóch organów władzy budżetowej (zob. pkt. 10–15 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego).

1.2.3. Przepisy szczegółowe dotyczące gwarancji

Jeżeli spłaty gwarantowanej pożyczki zapewnionej w ramach instrumentu wsparcia bilansu płatniczego lub europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej należałoby dokonać z budżetu Unii, rozporządzenie nr 1150/2000 przewiduje możliwość uruchomienia dodatkowych zasobów własnych w celu wywiązania się z prawnego zobowiązania budżetu Unii. Po tej operacji pieniężnej musiałaby nastąpić operacja budżetowa, tj. wprowadzenie budżetu korygującego. Każdy budżet korygujący musi być zgodny z pułapami określonymi w wieloletnich ramach finansowych. Biorąc pod uwagę przedmiotowe kwoty (pożyczki gwarantowane zapewnione w ramach instrumentu wsparcia bilansu płatniczego lub europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej), najprawdopodobniej wymagałoby to zmiany wieloletnich ram finansowych.

Zaistnienie takiej sytuacji jest wielce nieprawdopodobne, jednak aby uniknąć ewentualnych trudności, we wniosku przewiduje się włączenie do rozporządzenia w sprawie WRF przepisu wyłączającego takie ewentualne wydatki z ram finansowych (tj. jeżeli zajdzie taka konieczność, dane kwoty będą uruchamiane poza i ponad pułapami ram finansowych).

Odpowiednim pułapem ograniczającym możliwość Unii do udzielenia gwarancji pożyczek z budżetu Unii jest pułap zasobów własnych, a nie pułap określony w wieloletnich ramach finansowych. Wymóg dokonania zmiany wieloletnich ram finansowych w przypadku uruchomienia tej gwarancji wydawałby się sprzeczny z intencjami prawodawcy.

1.2.4. Wkład w finansowanie dużych projektów

Charakter dużych programów rozwoju technologicznego opartych na dużych projektach infrastrukturalnych, w szczególności europejskich programów w zakresie nawigacji satelitarnej EGNOS i Galileo, wymaga opracowania szczegółowych przepisów mających na celu wyodrębnić kwoty odpowiadających wkładowi z budżetu Unii. W świetle doświadczenia zdobytego w kontekście ram finansowych na lata 2007–2013 wprowadzenie tych nowych przepisów jest konieczne, aby zabezpieczyć kształtowanie się wydatków Unii w sposób uporządkowany oraz sprawny przebieg corocznej procedury budżetowej.

Akty ustawodawcze dotyczące wyżej wymienionych programów są zgodne z przepisami finansowymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

2.1. Rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych

Artykuł 1

W art. 1 określa się okres obowiązywania ram finansowych i umieszcza się odniesienie do załącznika zawierającego tabelę ram finansowych.

Artykuł 2 – Zgodność z pułapem ram finansowych

W art. 2 ust. 1 nakłada się na instytucje obowiązek przestrzegania tych pułapów przy przeprowadzaniu procedury budżetowej zgodnie z postanowieniami Traktatu.

W ust. 2 wprowadza się możliwość przekroczenia tych pułapów w razie potrzeby, jeżeli uruchamiane są instrumenty nieujęte w ramach finansowych. W pkt 10–15 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego określa się rezerwę na pomoc nadzwyczajną, fundusz solidarności, instrument elastyczności, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i nowo utworzoną rezerwę na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym oraz nowo utworzony margines na nieprzewidziane wydatki. Nie są one ujęte w ramach finansowych i pozwalają w razie potrzeby zapewnić w szczególnych okolicznościach finansowanie powyżej pułapów określonych w ramach finansowych. Kwoty te zwiększają elastyczność ram finansowych, a o ich uruchomieniu decydują wspólnie obydwie organy władzy budżetowej. Aby utrzymać obecny poziom elastyczności oraz rolę instytucji w uruchamianiu tych instrumentów, przepisy regulujące te instrumenty umieszcza się w projekcie porozumienia międzyinstytucjonalnego.

W ust. 3 wyłącza się procedurę uruchamiania gwarancji z budżetu Unii na pożyczki udzielone w ramach instrumentu wsparcia bilansu płatniczego i europejskiego mechanizmu stabilizacji

finansowej z obowiązku przestrzegania pułapów określonych w ramach finansowych i w związku z tym z konieczności zmiany wieloletnich ram finansowych. Odpowiednim pułapem, którego należy przestrzegać, jest pułap zasobów własnych.

Artykuł 3 – Przestrzeganie pułapu zasobów własnych

We wniosku przewiduje się zmianę tego artykułu w porównaniu z wnioskiem z marca 2010 r., a mianowicie zawarto w nim wyraźne odniesienie do faktu, że przy stosowaniu instrumentów, które mogą być uruchomione poza ramami finansowymi oraz gwarancji pożyczek z budżetu Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 332/2002 lub rozporządzeniem (UE) nr 407/2010 również należy przestrzegać pułapu zasobów własnych.

Artykuł 4 – Dostosowania techniczne ram finansowych

Ramy finansowe przedstawia się według cen z 2011 r. Zachowuje się procedurę dokonywania technicznych dostosowań ram finansowych oraz deflator w wysokości 2 %. W ust. 1 lit. c) wprowadza się nowy element – przedstawienie kwoty bezwzględnej marginesu na nieprzewidziane wydatki na poziomie 0,03 % DNB UE, jak określono w pkt 15 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Artykuł 5 – Dostosowania puli środków na politykę spójności

W tym artykule powtarza się treść pkt 17 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego oraz art. 5 wniosku z marca 2010 r. Wprowadzone zmiany dotyczą terminów związanych z ramami finansowymi na lata 2014-2020 oraz zmiany struktury ram finansowych.

Artykuł 6 – Dostosowania związane z wykonaniem

Brzmienie tego artykułu, w którym określono zasady dotyczące dostosowań związanych z wykonaniem, odpowiada pkt 18 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego. We wniosku nie przewiduje się żadnych zmian w porównaniu z wnioskiem z marca 2010 r.

Artykuł 7 – Dostosowanie funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i Europejskiego Funduszu Rybackiego

W artykule tym powtarza się treść pkt 48 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego. Przygotowanie podstaw prawnych, a następnie dokumentów programowych stanowi zazwyczaj długi proces i w związku z tym należy przewidzieć opóźnienia w przyjmowaniu aktów prawnych lub programów.

Artykuł 8 – Dostosowania związane z nadmiernym deficytem budżetowym

Brzmienie tego artykułu, w którym określa się zasady dotyczące dostosowań związanych z nadmiernym deficytem budżetowym, stanowi powtórzenie treści pkt 20 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego i nie zostało zmienione w porównaniu z wnioskiem z marca 2010 r.

Artykuł 9 – Zmiana ram finansowych

Brzmienie tego artykułu odpowiada punktom 21–23 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego i art. 8 wniosku z marca 2010 r. Wprowadzono kilka zmian: 1.

zniesiono ogólną zasadę dotyczącą terminu składania wniosku o dokonanie zmiany, określoną w art. 8 ust. 2 wniosku z marca 2010 r., jako że nie odpowiadała ona obecnym praktykom stosowanym w razie wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności; 2. zlikwidowano możliwość dostosowania ram finansowych większością kwalifikowaną zgodnie z art. 8 ust. 3 wniosku z marca 2010 r. (jako że rozszerzono zakres instrumentów elastyczności, w tym wprowadzono margines na nieprzewidziane wydatki); 3. wprowadzono nowy ust. 5, w którym określa się, które spośród dostosowań ram finansowych przewidzianych w innych artykułach również uznaje się za zmianę ram finansowych.

Artykuł 10 – Dostosowanie ram finansowych w przypadku zmiany Traktatu

Brzmienie tego artykułu, w którym określa się zasady dotyczące dostosowań w przypadku zmiany Traktatu, stanowi powtórzenie treści punktu 4 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego i odpowiada art. 9 wniosku z marca 2010 r.

Artykuł 11 – Dostosowanie ram finansowych w przypadku rozszerzenia

Brzmienie tego artykułu stanowi powtórzenie treści punktu 29 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego i art. 11 wniosku z marca 2010 r.

Wprowadza się nowy ustęp, w którym umieszcza się szczególne odniesienie do ewentualnego kompleksowego rozwiązania sytuacji na Cyprze w okresie objętym ramami finansowymi.

Artykuł 12 – Współpraca międzyinstytucjonalna w procedurze budżetowej

Przepisy tego artykułu odpowiadają przepisom wniosku z marca 2010 r. Ogólne zasady współpracy w ramach procedury budżetowej włączono do rozporządzenia w sprawie WRF, natomiast bardziej szczegółowe przepisy zawarto w projekcie porozumienia międzyinstytucjonalnego i w jego załączniku.

Artykuł 13 – Finansowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)

Utrzymuje się przepis wniosku z marca 2010 r. z wyjątkiem ustanowienia minimalnej kwoty na WPZiB.

Artykuł 14 – Wkład w finansowanie dużych projektów

Konieczne jest przyjęcie szczegółowych przepisów dotyczących dużych programów rozwoju technologicznego opartych na dużych projektach infrastrukturalnych, w szczególności europejskich programów w zakresie nawigacji satelitarnej EGNOS i Galileo. Przyjęcie takich przepisów uzasadniają szczególne cechy tego rodzaju projektów, tj. okres realizacji znacznie przekraczający wieloletnie ramy finansowania, ryzyko projektu, które może spowodować znaczące przekroczenie kosztów, ograniczony udział prywatnego kapitału albo jego brak, a także nieznaczną zdolność generowania dochodów z komercyjnej eksploatacji w perspektywie krótko- lub średnioterminowej albo brak takiej zdolności.

W związku z tym w odpowiednim przepisie zawartym we wniosku przewiduje się wyodrębnienie kwot przeznaczonych na europejskie programy w zakresie nawigacji satelitarnej EGNOS i Galileo w ramach finansowych na lata 2014–2020.

Artykuł 15 – Śródkresowa ocena wykonania ram finansowych

Wprowadza się nowy przepis, w którym ustanawia się termin przeprowadzenia śródkresowej oceny funkcjonowania ram finansowych. Podobny przepis zawarto w obecnym porozumieniu międzyinstytucjonalnym (punkt 7 i deklaracja nr 1).

Artykuł 16 – Przejście do następnych ram finansowych

W tym artykule określa się obowiązek Komisji w odniesieniu do przedstawienia nowych ram finansowych przez dniem 1 stycznia 2018 r., tj. na trzy lata przed końcem obowiązywania ram finansowych.

W ust. 2 przypomina się zasady zawarte w rozporządzeniu na wypadek niezgodnienia nowych ram finansowych przed końcem obowiązywania ram finansowych będących przedmiotem rozporządzenia.

Artykuł 17

Ostatni artykuł rozporządzenia w sprawie WRF określa datę wejścia w życie rozporządzenia. Porozumienie międzyinstytucjonalne powinno wejść w życie w tym samym dniu, ponieważ te dwa akty prawne wzajemnie się uzupełniają.

2.2. Porozumienie międzyinstytucjonalne o współpracy w sprawach budżetowych i należytych zarządzaniu finansami

Wprowadzenie – Pkt 1–6 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego

W części wprowadzającej projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego zawarto odniesienie do Traktatu (art. 295) oraz stwierdzenie wiążącego charakteru porozumienia i jego spójności z innymi aktami prawnymi dotyczącymi wieloletnich ram finansowych i procedury budżetowej, opisano strukturę porozumienia oraz określono datę jego wejścia w życie (która przypada na ten sam dzień, w którym wchodzi w życie rozporządzenie w sprawie WRF).

Część ta stanowi powtórzenie treści pkt 1–6 wniosku z marca 2010 r.

Część I – przepisy dotyczące ram finansowych i instrumentów szczególnych nieujętych w ramach finansowych

A. Przepisy dotyczące ram finansowych

W pkt 7 określa się zasady przedstawiania informacji dotyczących operacji nieujętych w budżecie (tj. Europejskiego Funduszu Rozwoju) i rozwoju kategorii zasobów własnych. Utrzymuje się praktykę przekazywania tego rodzaju informacji, ale we wniosku przewiduje się przekazywanie ich wraz z dokumentami towarzyszącymi projektowi budżetu, z którymi są one logicznie bardziej związane, a nie z dostosowaniem technicznym ram finansowych. Terminy przekazywania wspomnianych wyżej informacji pozostają praktycznie takie same (koniec kwietnia / początek maja). Zmianę tę wprowadzono już we wniosku z marca 2010 r.

Punkt 8 nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczy marginesów poniżej pułapów. Rozporządzenie w sprawie WRF określa pułapy dla wszystkich działań, których należy przestrzegać podczas corocznej procedury budżetowej zgodnie z wymogami Traktatu. Należy jednak zachować praktykę mającą na celu zapewnienie w jak największym stopniu dostatecznych marginesów poniżej pułapów. Stanowi ona element współpracy

międzyinstytucjonalnej oraz dobrej woli instytucji w procedurze budżetowej i jako taka należy do porozumienia międzyinstytucjonalnego. Przepis ten zachowano bez zmian w obecnej praktyce, a także w porównaniu z wnioskiem z marca 2010 r.

W pkt 9 przewiduje się aktualizację prognoz dotyczących środków na płatności po 2020 r. w czwartym roku obowiązywania ram finansowych zgodnie z obecną praktyką i wnioskiem z marca 2010 r.

B. Przepisy dotyczące instrumentów szczególnych nieujętych w ramach finansowych

Przepisy dotyczące istniejących instrumentów nieujętych w ramach finansowych (rezerwa na pomoc nadzwyczajną, fundusz solidarności, instrument elastyczności oraz Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji) zostają utrzymane w porozumieniu międzyinstytucjonalnym. W rozporządzeniu w sprawie WRF w art. 2 przewiduje się możliwość uruchomienia tych instrumentów w razie potrzeby poza i ponad pułapami określonymi w ramach finansowych. Takie rozdzielanie przepisów między tymi dwoma aktami odpowiada rozumowaniu przedstawionemu we wnioskach z marca 2010 r.

Zmiany w porównaniu z wnioskiem z marca 2010 r. polegają na zwiększeniu kwot przeznaczonych na instrument elastyczności i rezerwę na pomoc nadzwyczajną, zmniejszeniu kwoty Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, wprowadzeniu, regulowanemu przepisem, który ma być zawarty w rozporządzeniu finansowym, możliwości wykorzystania niewykorzystanych części rocznych kwot dostępnych w ramach rezerwy na pomoc nadzwyczajną do roku $n + 1$ oraz rozszerzenia jej zakresu tak, aby obejmowała ona szczególnie napięte sytuacje związane z przepływami migracyjnymi na zewnętrznych granicach Unii, wydłużeniu tej możliwości w przypadku instrumentu elastyczności z roku $n + 2$ do roku $n + 3$, a także skreśleniu przepisów ograniczających roczne kwoty dostępne w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) do dostępnych niewydanych i umorzonych kwot z poprzednich dwóch lat oraz rozszerzenia jego zakresu w celu złagodzenia skutków globalizacji dla rolników. Wszystkie kwoty wyrażono w cenach z 2011 r., aby były spójne z ogólną prezentacją ram finansowych. W porównaniu z obecną praktyką upraszcza się procedury uruchamiania.

We wniosku zawarto nową rezerwę na wypadek poważnych kryzysów w sektorze rolniczym. Szczegółowe przepisy dotyczące kwalifikowalności do środków z tej rezerwy zostaną określone w szczególnej podstawie prawnej. W porozumieniu międzyinstytucjonalnym określa się kwotę rezerwy oraz zasady dotyczące jej uruchamiania.

We wniosku przewiduje się nowy instrument nieujęty w ramach finansowych – „margines na nieprzewidziane wydatki”. Treść odpowiada zasadniczo przepisom przyjętym przez Radę w jej stanowisku z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie wniosków z marca 2010 r. Rozdzielenie przepisów dotyczących marginesu na nieprzewidziane wydatki odpowiada jednak rozumowaniu przyjętemu we wnioskach z marca 2010 r., tj. przewidującemu utrzymanie w porozumieniu międzyinstytucjonalnym wszystkich przepisów dotyczących instrumentów szczególnych nieujętych w ramach finansowych.

Część II – Poprawa współpracy międzyinstytucjonalnej w trakcie procedury budżetowej

A. Procedura współpracy międzyinstytucjonalnej

Przepisy w sprawie współpracy międzyinstytucjonalnej w trakcie procedury budżetowej zostały znacznie zmienione w porównaniu z obecnymi zasadami w celu dostosowania ich do nowej procedury budżetowej wprowadzonej Traktatem. Wszystkie przepisy dotyczące tej współpracy włączono do załącznika do porozumienia międzyinstytucjonalnego zgodnie z wnioskiem z marca 2010 r.

Przepisy zawarte w załączniku odpowiadają wnioskowi z marca 2010 r., jednak wprowadzono w nich zmiany uzgodnione od tego czasu w deklaracjach instytucji.

B. Włączenie przepisów finansowych do aktów ustawodawczych

Utrzymuje się przepisy obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego, a zatem również przepisy zawarte we wniosku z marca 2010 r. W celu zwiększenia elastyczności w ramach działów zwiększa się możliwość odchodzenia od kwot ujętych w aktach prawodawczych z 5 % do 10 %. Ten przepis nie ma zastosowania do kwot wstępnie przydzielonych państwom członkowskim na cały okres ram finansowych oraz, jako nowe ustalenie, do dużych projektów określonych w art. 13 rozporządzenia w sprawie WRF.

C. Wydatki związane z porozumieniami w sprawie połowów

We wniosku przewiduje się dostosowanie przepisów obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczących wydatków związanych z porozumieniami w sprawie połowów do nowych zasad budżetowych. Przewidziana we wniosku zmiana treści odzwierciedla te części obecnego tekstu, które są nadal aktualne i dotyczą wyłącznie dobrej współpracy oraz informowania instytucji o zmianach sytuacji. Ponieważ przepisy te odpowiadają wnioskowi z marca 2010 r., uznano, że wprowadzanie zmian nie jest konieczne.

D. Finansowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Ponieważ przepisy te odpowiadają wnioskowi z marca 2010 r., uznano, że wprowadzanie zmian nie jest konieczne.

E. Zaangażowanie instytucji w zarządzanie Europejskim Funduszem Rozwoju

W celu poprawy parlamentarnej kontroli Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) oraz zbliżenia jej do zasad współpracy na rzecz rozwoju finansowanej z budżetu Unii proponuje się wprowadzenie nowego przepisu dotyczącego dialogu z Parlamentem Europejskim w sprawie dokumentów programowania; dialog ten będzie finansowany z EFR.

F. Współpraca instytucji w trakcie procedury budżetowej w zakresie wydatków administracyjnych

Wprowadza się nowy przepis mający na celu zagwarantowanie, że każdego roku na wczesnym etapie procedury budżetowej (stosowne terminy znajdują się w załączniku) instytucje będą dochodziły do porozumienia w sprawie podziału wydatków administracyjnych; roczne różnice w poziomie wydatków administracyjnych powinny także odzwierciedlać skutki dla budżetu, jakie ewentualnie mogą mieć zmiany przepisów w regulaminie pracowniczym oraz skutki stopniowego ograniczania liczby personelu o 5 % w latach 2013-2018 we wszystkich instytucjach, organach i agencjach. .

Część III – Należyte zarządzanie finansami UE

Ta część stanowi powtórzenie treści wniosków z marca 2010 r. dotyczących programowania finansowego (z kilkoma dostosowaniami w celu zbliżenia tekstu do obecnej praktyki) oraz agencji i Szkół Europejskich (z dodaniem wskazania, aby przy zmianie odpowiedniego aktu prawnego lub zadań agencji przestrzegano tych samych zasad, jak w przypadku ustanawiania nowej agencji oraz określeniem szczegółów dotyczących oceny skutków, którą Komisja powinna przeprowadzić przed złożeniem wniosku w sprawie utworzenia nowej agencji lub nowej Szkoły Europejskiej).

Sekcja dotycząca nowych lub innowacyjnych instrumentów finansowych nie jest już potrzebna, ponieważ rozporządzenie finansowe będzie zawierało nowy tytuł w całości poświęcony instrumentom finansowym i zawierający szczegółowe zasady dotyczące sprawozdawczości w zakresie tych instrumentów.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 312, w związku z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności z jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁷,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego⁸,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach rocznych pułapów środków na zobowiązania w podziale na kategorie wydatków i rocznych pułapów środków na płatności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem należy przestrzegać pułapów wyznaczonych w odniesieniu do zobowiązań i zasobów własnych w [decyzji Rady XXXX/XX/UE, Euratom].
- (2) Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu przewidywalności w celu przygotowania i realizacji średnioterminowych inwestycji, należy wyznaczyć okres obowiązywania ram finansowych na siedem lat począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. i przeprowadzić ocenę wykonania ram finansowych w połowie okresu. Wyniki tej oceny należy uwzględnić w trakcie trzech ostatnich lat obowiązywania ram finansowych.
- (3) Instrumenty szczególne, rezerwa na pomoc nadzwyczajną, fundusz solidarności, instrument elastyczności, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, rezerwa na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym oraz margines na nieprzewidziane wydatki są niezbędne, by umożliwić Unii reakcję na określone nieprzewidziane okoliczności lub aby umożliwić finansowanie wyraźnie określonych wydatków, których nie można byłoby sfinansować w ramach pułapów dostępnych w ramach jednego z działów lub kilku działów określonych w ramach finansowych. Konieczne jest zatem wprowadzenie szczegółowych przepisów umożliwiających zapisanie w

⁷ Dz.U. C z , s . .

⁸ Dz.U. C z , s . .

budżecie środków na zobowiązania poza i ponad pułapami określonymi w ramach finansowych, jeżeli istnieje konieczność wykorzystania instrumentów szczególnych.

- (4) Jeżeli konieczne jest uruchomienie gwarancji z budżetu Unii w odniesieniu do pożyczek udzielonych w ramach instrumentu wsparcia bilansu płatniczego i europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiającym instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich⁹ i w rozporządzeniu Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiającym europejski mechanizm stabilizacji finansowej¹⁰, należy uruchomić niezbędną kwotę poza i ponad pułapami środków na zobowiązania i środków na płatności określonymi w ramach finansowych, przestrzegając jednocześnie pułapu zasobów własnych.
- (5) Ramy finansowe należy określić w cenach z 2011 r. Należy także określić zasady dotyczące dostosowań technicznych ram finansowych w celu przeliczenia dostępnych pułapów i marginesów.
- (6) Ramy finansowe nie powinny uwzględniać pozycji budżetu finansowanych z dochodów przeznaczonych na określone cele w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [xxx/201x] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii¹¹.
- (7) Należy określić zasady na wypadek innych sytuacji, które mogą wymagać dostosowania ram finansowych. Dostosowania te mogą być związane z wykonaniem budżetu, nadmiernym deficytem budżetowym, zmianami Traktatów, kolejnymi rundami rozszerzenia lub opóźnionym przyjęciem nowych przepisów regulujących określone obszary polityki.
- (8) Wysokość środków krajowych na Spójność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia ustala się na podstawie prognoz dotyczących produktu krajowego brutto (zwanego dalej „PKB”) z wiosny 2011 r. Biorąc pod uwagę niepewność prognoz oraz skutki dla państw członkowskich, którym przydzielono ograniczone środki, należy dokonać oceny śródkresowej w celu porównania prognozowanego i rzeczywistego PKB oraz jego wpływu na pulę środków. W przypadku gdy PKB w latach 2014-2016 odbiega o więcej niż +/- 5 % od prognozy z 2011 r., należy dostosować środki na lata 2018-2020 przydzielone danym państwom członkowskim. Należy stworzyć przepisy dotyczące tego dostosowania.
- (9) Może zaistnieć konieczność zmiany ram finansowych w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności, którym nie można zaradzić w ramach pułapów ustanowionych w ramach finansowych. Konieczne jest wprowadzenie przepisów umożliwiających zmiany ram finansowych w takich przypadkach.
- (10) Konieczne jest wprowadzenie przepisów określających ogólne zasady współpracy międzyinstytucjonalnej w procedurze budżetowej.

⁹ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

¹¹ Dz.U. L .

- (11) Aby ułatwić sprawny przebieg procedury budżetowej, konieczne jest wprowadzenie przepisów określających podstawowe zasady budżetowania wydatków na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz całkowitą kwotę na okres objęty ramami finansowymi.
- (12) Szczegółowe ustalenia dotyczące współpracy międzyinstytucjonalnej w procedurze budżetowej oraz przy budżetowaniu wydatków na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa określa porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia [...] 201x r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami¹².
- (13) Konieczne jest również wprowadzenie przepisów dotyczących szczegółowych zasad postępowania w przypadku dużych projektów infrastrukturalnych, których czas realizacji znacznie przekracza wyznaczony okres obowiązywania ram finansowych. Konieczne jest wyznaczenie maksymalnych kwot wkładu z budżetu Unii w te projekty. Wnioski te nie powinny mieć żadnego wpływu na inne projekty finansowane z budżetu Unii.
- (14) Komisja powinna przedstawić wniosek w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych przed dniem 1 stycznia 2018 r., by umożliwić instytucjom przyjęcie go z wystarczającym wyprzedzeniem przed wejściem w życie nowych ram finansowych. Ramy finansowe określone w niniejszym rozporządzeniu powinny w dalszym ciągu mieć zastosowanie, jeżeli nowe ramy finansowe nie zostaną przyjęte przed końcem okresu obowiązywania ram finansowych określonego w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wieloletnie ramy finansowe

Wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (dalej zwane „ramami finansowymi”) określono w załączniku.

Artykuł 2

Zgodność z pułapami ram finansowych

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja przestrzegają rocznych pułapów wydatków określonych w ramach finansowych podczas każdej procedury budżetowej oraz przy wykonywaniu budżetu na dany rok.
2. Środki na zobowiązania można zapisać w budżecie poza pułapami dla odpowiednich działów określonych w ramach finansowych, jeżeli konieczne jest wykorzystanie zasobów dostępnych w ramach rezerwy na pomoc nadzwyczajną, Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, instrumentu elastyczności, Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym

¹² Dz.U. C ...

oraz marginesu na nieprzewidziane wydatki zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2012/2002¹³, rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴, rozporządzeniem nr xxxx/201x Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ oraz porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia [...] 201x r. w sprawie współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami (zwanym dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”).

3. Jeżeli konieczne jest uruchomienie gwarancji pożyczki pokrywanej z budżetu Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 332/2002 lub rozporządzeniem (UE) nr 407/2010, odbywa się to poza i ponad pułapami określonymi w ramach finansowych.

Artykuł 3

Przestrzeganie pułapu zasobów własnych

1. W każdym roku w okresie objętym ramami finansowymi obowiązuje zasada, że wymagana całkowita kwota środków na płatności, po rocznym dostosowaniu i z uwzględnieniem wszelkich innych dostosowań i zmian, jak również zastosowania art. 2 ust. 2 i 3, nie może skutkować taką stawką poboru zasobów własnych, która przekraczałaby pułap zasobów własnych określony zgodnie z [decyzją XXXX/XX/UE, Euratom].
2. W razie potrzeby pułapy określone w ramach finansowych obniża się, aby zapewnić przestrzeganie pułapu zasobów własnych zgodnie z [decyzją XXXX/XX/UE, Euratom].

Artykuł 4

Dostosowania techniczne

1. Każdego roku Komisja, działając z wyprzedzeniem w stosunku do procedury budżetowej na rok n+1, dokonuje następujących dostosowań technicznych ram finansowych:
 - a) przeszacowania (według cen z roku n+1) pułapów oraz całkowitych kwot środków na zobowiązania i środków na płatności;
 - b) obliczenia marginesu dostępnego w ramach pułapu zasobów własnych określonego zgodnie z [decyzją XXXX/XX/UE, Euratom];
 - c) obliczenia bezwzględnej kwoty marginesu na nieprzewidziane wydatki przewidzianej w pkt 15 porozumienia międzyinstytucjonalnego.
2. Komisja dokonuje dostosowań technicznych, o których mowa w ust. 1, na podstawie stałego deflatora wynoszącego 2 % rocznie.

¹³ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

¹⁴ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

¹⁵ OJ L , , p.

3. Komisja przekazuje wyniki dostosowań technicznych, o których mowa w ust. 1, i leżące u ich podstaw prognozy gospodarcze Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. W stosunku do danego roku nie można dokonywać żadnych dalszych dostosowań technicznych ani w ciągu tego roku, ani na zasadzie *ex post* w latach kolejnych.

Artykuł 5

Dostosowanie środków na politykę spójności

1. Jeżeli w ramach dostosowania technicznego dotyczącego roku 2018 zostanie stwierdzone, że skumulowany produkt krajowy brutto („PKB”) jakiegokolwiek państwa członkowskiego za lata 2014-2016 odbiegał o ponad +/- 5 % od skumulowanego PKB, który został oszacowany w 2011 r. przy ustalaniu puli środków finansowych na realizację polityki spójności dla państw członkowskich na lata 2014-2020, Komisja dostosuje kwoty przydzielone takiemu państwu członkowskiemu na ten okres z funduszy na wspieranie spójności.
2. Całkowity wynik netto dostosowań, o których mowa w ust. 1, niezależnie od tego czy będzie on dodatni czy ujemny, nie może przekroczyć 3 mld EUR.
3. Wymagane dostosowania rozdziela się proporcjonalnie na lata 2018-2020, a pułapy ram finansowych, których dotyczą dostosowania, zmienia się odpowiednio.

Artykuł 6

Dostosowania związane z wykonaniem

Powiadamiając Parlament Europejski i Radę o wynikach dostosowań technicznych ram finansowych, Komisja przedstawia propozycje dostosowań łącznych środków na płatności, jakie uzna za konieczne w świetle ich realizacji celem zapewnienia systematycznego postępu w odniesieniu do środków na zobowiązania. Decyzje w sprawie tych wniosków podejmuje przed dniem 1 maja roku n.

Artykuł 7

Dostosowanie funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i Europejskiego Funduszu Rybackiego

1. W przypadku przyjęcia po dniu 1 stycznia 2014 r. nowych zasad lub programów odnoszących się do funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i Europejskiego Funduszu Rybackiego dostosowuje się ramy finansowe celem przeniesienia na następne lata, powyżej odnośnych pułapów wydatków, środków przydzielonych, ale niewykorzystanych w 2014 r.
2. Dostosowanie dotyczące przeniesienia niewykorzystanych środków przydzielonych na 2014 r. przyjmuje się przed dniem 1 maja 2015 r.

Artykuł 8

Dostosowania związane z nadmiernym deficytem budżetowym

W przypadku zniesienia wstrzymanych zobowiązań budżetowych dotyczących [Funduszu Spójności] w ramach procedury nadmiernego deficytu budżetowego Rada, zgodnie z postanowieniami Traktatu i odnośnym aktem podstawowym, podejmuje decyzję o przeniesieniu wstrzymanych zobowiązań na kolejne lata. Wstrzymane zobowiązania z roku n nie mogą być ponownie ujmowane w budżecie później niż w roku $n+2$.

Artykuł 9

Zmiana ram finansowych

1. W przypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności ramy finansowe mogą zostać zmienione przy zachowaniu zgodności z pułapem zasobów własnych określonym zgodnie z [decyzją XXXX/XX/UE, Euratom].
2. W przypadku każdej zmiany ram finansowych zgodnie z ust. 1 uwzględnia się możliwości realokacji wydatków pomiędzy programami wchodzącymi w zakres działu, którego dotyczy zmiana, ze szczególnym odniesieniem do wszelkiego spodziewanego niepełnego wykorzystania środków. O ile jest to wykonalne, znacząca kwota, wyrażona zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i jako odsetek nowych planowanych wydatków, utrzymuje się w zakresie istniejącego pułapu dla danego działu.
3. W przypadku każdej zmiany ram finansowych zgodnie z ust. 1 uwzględnia się możliwości zrównoważenia podniesienia pułapu dla jednego działu przez obniżenie pułapu dla innego działu.
4. W przypadku każdej zmiany ram finansowych zgodnie z ust. 1 utrzymuje się odpowiedni stosunek między zobowiązaniami i płatnościami.
5. Dostosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, w art. 6, 7, 8, 10, 11 i 16, również stanowią zmianę ram finansowych.

Artykuł 10

Dostosowanie ram finansowych w przypadku zmiany Traktatów

Jeżeli w okresie obowiązywania ram finansowych do Traktatów wprowadza się zmiany mające wpływ na budżet, w ramach finansowych wprowadza się odpowiednie dostosowania.

Artykuł 11

Dostosowanie ram finansowych w przypadku rozszerzenia i zjednoczenia Cypru

W przypadku przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej w okresie objętym ramami finansowymi dostosowuje się ramy finansowe w celu uwzględnienia potrzeb w zakresie wydatków wynikających z negocjacji akcesyjnych.

W przypadku zjednoczenia Cypru w okresie objętym ramami finansowymi dostosowuje się ramy finansowe w celu uwzględnienia kompleksowego rozwiązania sytuacji na Cyprze i dodatkowych potrzeb finansowych wynikających ze zjednoczenia.

Artykuł 12

Współpraca międzyinstytucjonalna w procedurze budżetowej

Parlament Europejski, Rada i Komisja (zwane dalej „instytucjami”) podejmują wszelkie środki w celu ułatwienia przebiegu corocznej procedury budżetowej.

Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas całej procedury w celu uzgodnienia zajmowanych stanowisk. Instytucje współdziałają w ramach kontaktów na właściwym szczeblu międzyinstytucjonalnym, tak aby monitorować postępy prac i analizować stopień zbliżenia stanowisk na wszystkich etapach procedury.

Instytucje zapewniają jak największy stopień koordynacji ich odpowiednich harmonogramów prac w celu umożliwienia przeprowadzenia procedury w sposób spójny i sprzyjający zbliżeniu stanowisk, prowadzący do ostatecznego przyjęcia budżetu.

Rozmowy trójstronne mogą być organizowane na wszystkich etapach procedury oraz z udziałem przedstawicieli różnych szczebli, w zależności od charakteru przewidywanej debaty. Każda instytucja zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym wyznacza swoich przedstawicieli na każde posiedzenie, określa swój mandat negocjacyjny oraz z odpowiednim wyprzedzeniem informuje pozostałe instytucje o ustaleniach dotyczących posiedzenia.

Artykuł 13

Finansowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Całkowitą kwotę wydatków operacyjnych na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (dalej „WPZiB”) zapisuje się w całości w jednym rozdziale budżetu, zatytułowanym WPZiB. Kwota ta obejmuje rzeczywiste przewidywane potrzeby oszacowane w ramach opracowania projektu budżetu na podstawie prognoz sporządzanych corocznie przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i przy założeniu wystarczającego marginesu na działania nieprzewidziane. Żadnych środków nie można zapisać w rezerwie.

Artykuł 14

Wkład w finansowanie dużych projektów

W ramach budżetu Unii na lata 2014–2020 udostępnia się maksymalną kwotę w wysokości 7 000 mln EUR według cen z 2011 r. na potrzeby europejskich programów w zakresie nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo).

Artykuł 15

Śródkresowa ocena wykonania ram finansowych

W 2016 r. Komisja przedstawi ocenę wykonania ram finansowych, której w stosownych przypadkach będą towarzyszyć odpowiednie wnioski.

Artykuł 16

Przejście do następnych ram finansowych

Komisja przedstawia wniosek w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Jeżeli przed dniem 31 grudnia 2020 r. nie zostanie przyjęte żadne rozporządzenie Rady określające nowe wieloletnie ramy finansowe, przedłuża się okres obowiązywania pułapów i innych przepisów dotyczących ostatniego roku objętego ramami finansowymi do czasu przyjęcia rozporządzenia określającego nowe ramy finansowe. W przypadku przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej po 2020 r. w razie potrzeby ramy finansowe o przedłużonym okresie obowiązywania dostosowuje się w celu uwzględnienia wyników negocjacji akcesyjnych.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...,

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Tabela wieloletnich ram finansowych

WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE (UE-27)

(M)

ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA	2014	2015	2016	2017	2018	2019
1. Inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu	64 696	66 580	68 133	69 956	71 596	73 768
w tym: spójność społeczna, gospodarcza i terytorialna	50 468	51 543	52 542	53 609	54 798	55 955
2. Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne	57 386	56 527	55 702	54 861	53 837	52 829
w tym: wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	42 244	41 623	41 029	40 420	39 618	38 831
3. Bezpieczeństwo i obywatelstwo	2 532	2 571	2 609	2 648	2 687	2 726
4. Globalny wymiar Europy	9 400	9 645	9 845	9 960	10 150	10 380
5. Administracja	8 542	8 679	8 796	8 943	9 073	9 225
w tym: wydatki administracyjne instytucji	6 967	7 039	7 108	7 191	7 288	7 385
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	142 556	144 002	145 085	146 368	147 344	148 928
jako procent DNB	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,05%	1,04%

ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	133 851	141 278	135 516	138 396	142 247	142 916
jako procent DNB	1,01%	1,05%	0,99%	1,00%	1,01%	1,00%
Dostępny margines	0,22%	0,18%	0,24%	0,23%	0,22%	0,23%
Pułap zasobów własnych jako procent DNB	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%